

Längtan efter Paradiset

Muḥammad Naṣir al-Din al-Albani

**Är det tillåtet att säga:
"Min Herre, jag dyrkade Dig inte på grund av
längtan efter Ditt paradisi!"**

Vederläggning av villfarelsen att man inte bör dyrka Allah i hopp om paradiset eller i fruktan för elden, eftersom profeterna – de bästa förebilderna för mänskligheten – dyrkade Allah i hopp om just dessa ting.

Beträffande yttrandet: "Min Herre! Jag har inte dyrkat Dig av längtan efter Ditt paradisi, och inte heller av fruktan för Din helveteseld" kommenterar al-‘Allāmah Muḥammad Nāṣir al-Dīn al-Albānī:

Sådant tal emanerar inte annat än från den som varken verkligen känner Allah – den Upphöjde och Allrahögste – eller anar Hans härlighet och makt, Hans storslagna generositet. Annars hade han – om han verkligen kände Allah och anade Hans storhet – dyrkat Honom i hopp om det som finns hos Honom: den eviga saligheten (i paradiset). Förnämst bland dess salighet är att få se Allah, den Upphöjde. Likaså hade han dyrkat Honom i fruktan för det Han har förberett för syndarna och de otrogna: helveteselden och dess evige, smärtsamma straff. Förnämst bland dess kval är att dess folk för evigt berövas förmågan att se Allah. Som Allah har förklarat:

كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ

"Nej (förhållandet är inte som de föreställer sig)! Sannerligen, den Dagen ska de vara beslöjade från (att se) sin Herre." (Al-Muṭaffifīn, 83:15)

På grund av detta samtalade profeterna – må Allah nämna dem väl i änglarnas högsta församling och skänka dem frid och salutationer – som verkligen är skapelsens mest kunniga om Allah, inte med Allah med sådant tomt och fåfängt tal. Istället dyrkade de Honom i hopp om Hans paradisi. Hur skulle de annars kunna handla när det i paradiset finns det som varje troende längtar efter, nämligen förmågan att se Honom. De

dyrkade Honom också i fruktan för Hans eld. Varför skulle de inte göra det när tillträdet till den nödvändigtvis innebär att man är beslöjad, förhindrad och berövad att se Honom. Till följd av detta säger Allah, efter att ha nämnt ett urval av profeter:

إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا ۖ وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ

”Sannerligen, de brukade skynda sig att göra goda gärningar, och de brukade åkalla Oss med hopp och fruktan, och de brukade ödmjuka sig inför Oss.” (Al-Anbiyā’, 21:90)

Översatt av: Bilal abu Omar